

แปลกตรงไหน เมื่อความต่างสุดขั้วจับมือกัน

กรุงเทพธุรกิจ
Now and Beyond
● **ดร.ปิยะกาญจน์ สุพรรณชนะบุรี**
Thammasat Business School
piyakarn@tbs.tu.ac.th

บ่อยครั้งที่ผู้บริโภคเจอแคมเปญที่สร้างความประหลาดใจแบบไม่คิดว่าจะเป็นไปได้ เช่น “เมื่อตัวแม่มาเจอกัน Auntie Anne’s x แม่ประนอม - เพรทเซลไส้กรอกรสไก่ทอดหัดใหญ่” หอมเจียวแน่นๆ ซีสเยิ้มๆ ราดน้ำจิ้มไก่แม่ประนอมสูตรเด็ด กัดเดียวคือหยุดไม่ได้ KFC x Nanyang สิ่งไก่ครบ 299.- ขึ้นไป ก็มีสิทธิ์แลกซื้อ “รองเท้าแตะผู้พันซี่ช้าง” ในราคาเพียง 99.-

Heinz x Absolut Tomato Vodka Pasta Sauce เมื่อแบรนด์ซอส Heinz ไปจับมือกับแบรนด์วอดก้า Absolut เปิดตัว “ซอสพาสต้า วอดก้ามะเขือเทศ” สินค้ารุ่นลิมิเต็ดที่วางขายเฉพาะในประเทศอังกฤษ ปรากฏการณ์เหล่านี้ทำให้แบรนด์และนักการตลาดเห็นสัญญาณบางอย่างที่เกิดขึ้นในยุคที่ผู้บริโภคมีตัวเลือกมากกว่าที่เคย

● **ความสนใจกลายเป็นทรัพยากรที่หายากที่สุด**

การทำการตลาดแบบเดิมที่แบรนด์ยื่นอยู่คนเดียว ทำการตลาดแบบตัวใครตัวมัน เริ่มส่งเสียงดังไม่พออีกต่อไป หรือแม้แต่กลยุทธ์การจับมือกันแบบเดิมของแบรนด์ที่มีความสอดคล้องกันอาจจะไม่ได้รับความสนใจเหมือนที่ผ่านมา

ในยุคนี้โจทย์สำคัญของแบรนด์คือการนำสินค้าเก่ามาปรับโปรไฟล์เพื่อสร้างความสดใหม่ รวมถึงการเข้าใจอินไซด์ผู้บริโภคที่บางครั้งซื้อสินค้าด้วยอารมณ์ในลักษณะ “ไม่ได้ต้องการ แต่คนอื่นมีเราต้องมี” (Fear Of Missing Out: FOMO) คำตอบที่กำลังกลายเป็นกลยุทธ์กระแสหลักของนักการตลาดทั่วโลก คือ **Collaboration**

Marketing หรือ การตลาดแบบร่วมมือกัน
แม้จะไม่ใช่วิธีใหม่ แต่สิ่งที่เปลี่ยนไปอย่างมี

นัยสำคัญในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา คือ **ขอบเขตความเร็วและความกล้า** ของการจับมือระหว่างแบรนด์ที่อยู่คนละขั้วกัน

● **ทำไม Collaboration ถึงสำคัญกว่าที่เคย**

เหตุผลเชิงกลยุทธ์มีอยู่ 3 ประการหลัก
1. **ต้นทุนการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่พุ่งสูงขึ้น (Cost of Reaching Target Audience)** ค่าโฆษณาบนแพลตฟอร์มดิจิทัลแพงขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า การจับมือกันทำให้แบรนด์สามารถยืมฐานลูกค้าของกันและกันโดยไม่ต้องจ่ายค่าสื่อซ้ำซ้อน

2. **ความต้องการการเชื่อมต่อทางวัฒนธรรม (Cultural Relevance)** ผู้บริโภคยุคนี้ไม่ได้ซื้อเพราะคุณสมบัติของสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่ซื้อเพราะสิ่งนั้นทำให้ตัวเองดูน่าสนใจ การจับมือกับแบรนด์ที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไปจึงเป็นทางลัดที่ดีในการสร้างความน่าเชื่อถือข้ามกลุ่ม

3. **โลกอยู่ในยุคของเศรษฐกิจแห่งความสนใจ (Attention Economy)** ในยุคที่คอนเทนต์ธรรมดาไม่ทำให้คนหยุดดูอีกต่อไป การจับมือที่ไม่คาดคิดจะช่วยสร้างชื่อเสียงที่ได้มาฟรีจากการบอกต่อ หรือ **Earned Media** เพราะสื่อและผู้บริโภค

จะพากันพูดถึงและแชร์ต่อกันเอง

● **ทฤษฎีการตลาดกับปรากฏการณ์ Collaboration แบบสุดขั้ว**

แนวคิดที่ช่วยอธิบายปรากฏการณ์นี้คือ **Service-Dominant Logic** ของ Vargo

และ Lusch (2004) ซึ่งเสนอว่า คุณค่าไม่ได้ถูกกำหนดโดยผู้ผลิตฝ่ายเดียวหรือฝังอยู่ในตัวสินค้าแบบที่แนวคิด Goods-Dominant Logic เคยเชื่อ แต่คุณค่าเกิดจากการร่วมสร้างคุณค่า ระหว่างหลายฝ่าย

แต่ละฝ่ายนำทรัพยากรของตนมาผสมกัน เช่น องค์ความรู้ ทักษะหรือทุนทางวัฒนธรรม และคุณค่าที่แท้จริงจะปรากฏก็ต่อเมื่อผู้บริโภคนำไปใช้ในบริบทของตนเอง นอกจากนี้ งานวิจัยของ Merz, He & Vargo (2009) ยังต่อยอดมาสู่แบรนด์

โดยตรง โดยชี้ว่า คุณค่าแบรนด์ยุคใหม่เกิดจากการร่วมสร้างระหว่างบริษัทกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ไม่ใช่สิ่งที่บริษัทกำหนดขึ้นเพียงลำพัง

เมื่อมองผ่านกรอบทฤษฎีนี้การร่วมมือกันของ **Heinz x Absolut Tomato Vodka Pasta Sauce** หรือ **KFC x Nanyang** จึงไม่ใช่แค่การติดฉลากสินค้าสองชิ้นเข้าด้วยกัน

แต่คือการผสมผสานทรัพยากรเพื่อร่วมกันสร้างคุณค่าเชิงความหมายทางวัฒนธรรมที่ผู้บริโภคเป็นผู้กำหนดในบริบทของตนเอง

● ทฤษฎีระดับการรับรู้ระยะห่าง (Construal Level Theory) เมื่อแบรนด์ที่ 'ไม่น่าจับคู่' กลับทำได้ยอดเยี่ยม

งานวิจัยของ Mitchell และ Balabanis (2021) ยืนยันผ่านการวิจัยเชิงทดลองว่าแบรนด์เชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Brand) หรือแบรนด์ที่มุ่งตอบสนองความต้องการทางจิตวิทยาการแสดงออกถึงตัวตน รสนิยมและสถานะทางสังคม มีความได้เปรียบสูงมากในการจับมือกันเพราะสามารถส่งต่อตัวตนและภาพลักษณ์ไปยังสินค้าใหม่ได้ดีกว่าแบรนด์เชิงฟังก์ชัน (Functional Brand) หรือแบรนด์ที่มุ่งสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอยที่จับต้องได้

ยิ่งไปกว่านั้นแบรนด์เชิงสัญลักษณ์ยังหลายข้อจำกัดเรื่องความเข้ากันได้ของประเภทสินค้า หรือ Product-Category Fit ทำให้สามารถข้ามสายไปจับมือกับแบรนด์ที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่หลากหลายและแปลกใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่แบรนด์เชิงฟังก์ชันจำเป็นต้องเลือกสินค้าที่มีความสอดคล้องกับธุรกิจเดิมอย่างมากจึงจะประสบความสำเร็จ

จากตัวอย่างการจับมือของ Heinz x Absolut นั้น Heinz คือ ซอสมะเขือเทศสามัญประจำบ้านเน้นความคุ้นเคยรสชาติ

มาตรฐานและความสะอาดในการปรุงอาหาร ส่วน Absolut Vodka คือ แบรินด์เครื่องดื่มที่สะท้อนความพรีเมียม ความทันสมัย และภาพลักษณ์ของการสังสรรค์ที่มีระดับ

แบรนด์ที่เป็นแบรนด์เชิงสัญลักษณ์ทำหน้าที่เป็นตัวดึงดูดเพื่อเปลี่ยนให้สินค้าธรรมดาๆ กลายเป็นสินค้าที่คนอยากลอง ในขณะที่แบรนด์เชิงฟังก์ชันจะทำหน้าที่เป็นฐานรองรับที่ช่วยให้สินค้าใหม่นั้นยังคงใช้งานได้จริง และเข้าถึงชีวิตประจำวันของผู้บริโภคได้อย่างเป็นธรรมชาติ

● บทสรุป: Collaboration ถึงจะแปลกแต่ต้องเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

อย่างไรก็ตาม การจับมือกันไม่ได้หมายความว่าทุกคู่จะประสบความสำเร็จ สิ่งที่น่าการติดตามควรตั้งคำถามก่อนเสมอคือ แต่ละฝ่ายนำคุณค่าที่แตกต่างกันมาเติมให้กันหรือไม่ และเรื่องราวที่เล่าร่วมกันมีความกลมกล่อมในบริบทวัฒนธรรมของผู้บริโภคทั้งสองกลุ่มหรือไม่

ในโลกที่การแข่งขันความสนใจเดือดขึ้นทุกวัน แบรนด์ที่รู้จักเลือก "คู่จับมือ" ที่ใช่อาจไม่ใช่แค่รอด แต่จะเป็นแบรนด์ที่คนจดจำได้ยาวนานและสร้างความได้เปรียบทางการตลาดได้อย่างมหาศาล

เหยี่ยวกลาหม

กว่าจะเป็นยอดมนุษย์

ใ บหน้าเรียบเฉย สงบนิ่ง ดูเยือกเย็น ยืนเข้าแถวเคารพธงชาติเหมือนกับ

ทุกคนเสร็จก็แยกย้ายกันสู่ห้องเรียน

แต่เวลา 09.53 น. เสียงปัง! หนองหนังกังวาน กัมปนาทขึ้นที่ชั้น 6 ของอาคารเรียน ณ ห้องเรียน 3/8 "ครูคนแรก" ล้มลงจมกองเลือด

นักเรียนกรูออกจากแต่ละห้องเรียนอลหม่าน มือถึงกึ่งเดินกึ่งวิ่งลงไปชั้น 5 พร้อมกับสาดกระสุนใส่ครูและนักเรียนไม่ยั้ง

ปัง ปัง ปัง ที่ห้อง 565 ครูอีก 2 คนล้มคว่ำพร้อมนักเรียนจำนวนหนึ่งล้มพับ ที่เหลือต่างคนต่างส่งเสียงตะโกนแตกกระเจายไปคนละทิศคนละทาง

"มื่อยิง" ยังคงวิ่งพลางบรรจุแม็กกาซีนกระสุนปืน มุ่งลงไปยังชั้น 4

ปัง ปัง ปัง ไม่ทันระวังตัว "รองผู้อำนวยการ" กับ "เลขาธุการ" โดนคมกระสุนฝังล้มลงจมกองเลือด

10.02 น. ตำรวจหน่วยปราบจลาจลมาถึง

มื่อยิงมุ่งตรงไปยังชั้น 3 ชั้น 2 และชั้น 1 ของอาคาร เปลี่ยนแม็กกาซีนกระสุนอย่างเย็นชาพร้อมกับลั่นใส่ครูและนักเรียนอีกชุดใหญ่ แล้วพรวดไปยังอาคารหนึ่ง

10.08 น. ตำรวจประกาศ ให้มื่อยิงวางอาวุธ

แต่อดีตใจเดียว ปัง!

เสียงสุดท้ายภายในอาคาร

เมื่อเริ่มเงียบ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ค่อยๆ คืบคลานเข้าควบคุมสถานการณ์อย่างระมัดระวังพบว่า "มื่อยิง" ตัดสินใจอัตวินิบาตกรรมผู้ก่อเหตุอายุ 14 ปี เป็นนักเรียนชั้น ม.3 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี บุคลิกปกติไม่ส่อไปในทางก้าวร้าว

วันเดียวกันนี้ ก่อนก่อเหตุไล่ยิงใส่ครูกับนักเรียนอย่างเยือกเย็น เด็กชายวัย 14 คนนี้ลืมนึกว่าทั้งปู่และย่าที่เลี้ยงดูตัวเองมาตั้งแต่อายุ 2 ขวบ เสียชีวิตคาบ้าน

ในวันวันกลาหมวันนี้มีผู้เสียชีวิตถึง 9 คน บาดเจ็บ 27 คน

ส วนดุสิตโพลสำรวจความคิดเห็นประชาชนทางออนไลน์และภาคสนาม เรื่อง "อาชญากรรมและความรุนแรง" พบที่ร้อยละ 87.4 เห็นว่า อาชญากรรมและความรุนแรงมีมากขึ้น ร้อยละ 86.8 เห็นว่า สาเหตุมาจากการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษที่ไม่เข้มงวด ร้อยละ 55 มีความ

กังวลเรื่องความปลอดภัยในชีวิต และร้อยละ 50.5 ไม่ค่อยมั่นใจว่ารัฐบาลจะแก้ปัญหาได้

อนิจา แสงสิงแก้ว จากคณะวารสารศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์ สะท้อนความเห็นใน "มติชนรายวัน" ว่า เหตุโหดร้ายและสะเทือนใจนั้นเป็นปรากฏการณ์สะท้อนความบกพร่องทางสังคม เป็นผลผลิตและผลลัพธ์ของภาพรวมว่าล้มเหลวในทุกฟังก์ชัน ระบบการศึกษาครอบครัว รัฐและนโยบายรัฐ

ทุกเสียงหลังเกิดเหตุการณ์ทุกครั้งน่าสนใจ มีคนรับฟัง

หากแต่สำหรับสังคมไทย เมื่อเวลาผ่านไป ลึกพัก ทุกอย่างก็เหมือนเดิม ที่ชอบพูดกันว่า "เก็บรับบทเรียน" นั้นเอาเข้าจริงไม่ได้เรื่อง เพราะไม่ลงมือทำ ไม่มีการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ อย่างเข้มข้น จริงจัง และต่อเนื่อง

B roccoli Book ได้ร่วม "สำนักพิมพ์มติชน" เคยพิมพ์หนังสือแปลชื่อไทยยาวๆ "ทำไมฉันจึงเป็นทุกข์ ขณะที่ทุกคนก็มีความสุขกันดี" นายแพทย์คิม ชัง-จุน เป็นผู้เขียน สิริภรณ์ สงวนสิน แปล

หมอคิมตั้งใจว่าคนเราสร้าง "ทุกข์" ขึ้นมาซึ่งตัวเองมากมายหลายแบบ เช่น คุณสงสัย คุณกระวนกระวาย คุณความกลัว คุณจากอคติ คุณจากความรู้สึกผิด คุณจากการดูถูกตัวเอง จากการเสียดแทงสิ่ง จากความปรารถนา จากความอยากมียากได้อยากเป็น

จะพ้นจากทุกข์ที่ซึ่งจิตตัวเองได้พันที่ถ้าสติปัญญาเจริญเติบโต

ครั้งหนึ่งในการปาฐกถากับนักเรียนที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง "ไอน์สไตน์" กล่าวไว้ดีมากว่า ขอให้พวกท่านจงระลึกว่า สิ่งทั้งหลายที่ท่านได้เรียนรู้จากโรงเรียนนั้นเป็นผลงานที่เกิดขึ้นจากน้ำพักน้ำแรงของคนหลายชั่วอายุคน เป็นผลผลิตของความเพียรพยายามอดทนจาก

หยาดเหงื่อแรงงานของผู้คนจากทั่วโลก

จึงขอให้ท่านรับสิ่งที่เป็นมรดกตกทอดนี้ด้วยความภาคภูมิใจและให้เกียรติกับสิ่งเหล่านั้นพร้อมทั้งเติมแต่งให้สิ่งนั้นดียิ่งขึ้นอีก

ในแง่วิวัฒนาการ ลูกมนุษย์ควรเป็นห่วงโซ่ที่ "สร้างสรรค์" เชื่อมต่อไปยังอนาคต ตั้งแต่ลืมหินขวานหิน ที่ธรรมชาติให้มาก็คือพ่อแม่ จึงมีคำกล่าวที่ว่า เด็กเจริญเติบโตขึ้นมาจากการดูแลหลังของพ่อแม่ ถึงแม้ในโลกที่เป็นจริงแต่ละชีวิตจะไม่ได้สมบูรณ์แบบพร้อมเสมอไป

แต่ทุกสังคมก็มี "วิธี" ที่จะทำให้ลูกมนุษย์พัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์พร้อมทั้งสติปัญญาและความสามารถเพื่อเติมแต่งสิ่งต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น

6 มื่อ 30 ปีก่อนเชื่อว่าหลายท่านได้อ่านหนังสือแปลเล่มหนึ่งที่ชื่อว่า "โลกของโซฟี" เขียนโดย โยสัต์นอร์เดอร์ สายพิณ สุพุทธมงคล แปล และ อ.สุมาลี

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 353

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 14 - พุธสัปดาห์ 20 สิงหาคม 2569

ปีที่: 46

ฉบับที่: 2400

หน้า: 84(ซ้าย)

Col.Inch: 66.21

Ad Value: 23,372.13

PRValue (x3): 70,116.39

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: เหยี่ยวถล่ม: กว่าจะเป็นยอดมนุษย์

บำรุงสุข บรรณาธิการ

เป็นนวนิยายที่กลายเป็นตำราประวัติศาสตร์
ปรัชญาตะวันตก

ผู้เขียนมีจินตนาการยอดเยี่ยมมากในการ
เล่าประวัติศาสตร์ทางความคิดของมนุษย์
ที่มีพัฒนาการมากกว่า 3 พันปีโดยแอบคาด
หวังว่า วิชาปรัชญาจะเป็น “ยารักษาโรค
ความรุนแรง” ที่ดี เนื่องจากประวัติศาสตร์
ได้พิสูจน์ว่า ด้วยปัญญาอันยิ่งใหญ่ “ถึง
เปลือย” จึงได้ค่อยๆ กลายเป็นมนุษย์

ซึ่งเมื่อได้เริ่มเรียนรู้ประวัติศาสตร์ปรัชญา
“ไคฟี” ตัวละครเอกวัย 14 ปีถึงกับว่าฟังว่า
แม้เธอจะมีชีวิตอยู่บนโลกนี้เพียงไม่กี่ปี

แต่ประวัติศาสตร์มนุษย์ชาติก็คือ
ประวัติศาสตร์ของตัวเธอที่มีอายุหลาย
พันปีมาแล้วเช่นเดียวกัน

ในประเทศไทย ยังมีเด็กหลายล้านคน
เกิดในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีพ่อ
แม่อยู่พร้อมหน้า บางคนโชคร้ายมากกว่า
ถ้าฐานะผู้เลี้ยงดูขัดสน แต่ทั้งหลายนั้นก็
เชื่อว่าจะเป็น “ปม” ที่ทำให้พัฒนาเป็นคน
ปกติไม่ได้

เหตุร้ายที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี
เป็น “ความผิดปกติ”

เด็กอายุ 14 ลงมือกระทำการแบบนั้น
หมายถึงอะไร

ไว้เดียงสา-อวิชา-มาชิกิสม์ กลาย
เป็นลัทธิร้าย?!! ●

เจ้าฟ้าและสามัญชน (จบ) มาตาม เดอ พิชณฺโลก

Agora

กฤตภาค ศักดิษฐานนท์

วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

www.facebook.com/bintokit

ชี วิตสมรสของเจ้าฟ้าและสามัญชนระหว่างเจ้าฟ้าจักรพงษ์ฯ กับแคทยาได้เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการหลังผ่านพิธีทางศาสนาที่โบสถ์เซนต์ทรีนิตี้ ณ กรุงคอนสแตนติโนเปิล

หลังจากนั้นเดินทางต่อตัดผ่านทะเลเมดิเตอร์เรเนียนลงสู่อียิปต์ และดินแดนไอยคุปต์นี้เองที่ทั้งคู่ได้ใช้ชีวิตแบบที่เฝ้าฝันอยู่หลายเดือน ด้วยการแวะดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์กันตามโบราณสถานต่างๆ อันลือชื่อเหตุผลที่เป็นอียิปต์ก็เนื่องจากอยู่บนเส้นทางที่ต้องผ่านอยู่แล้วเพื่อกลับสู่สยาม ซึ่งเรือที่ลี้ภัยจากยุโรปเข้าสู่เอเชียได้ก็จำเป็นต้องแล่นผ่านคลองสุเอซ ซึ่งเปิดใช้งานมาตั้งแต่เมื่อ 37 ปีก่อนหน้านั้น โดยมีปากทางอยู่ที่พอร์ตซาดิดแล้วล่องใต้ออกสู่ทะเลแดงที่สุเอซ

ดังนั้น หากคู่รักจะแวะจัดอันนิมุทราเวลเล็กๆ ขึ้นก็คงไม่มีใครระแคะระคายสงสัยได้ เจ้าฟ้าจักรพงษ์ฯ และแคทยาใช้เวลาอันแสนหวานด้วยกันในกรุงไคโรระหว่างลี้ภัยของวันวาเลนไทน์พอดี นอกจากจะเป็นคู่รักชาวใหม่ปลามันแล้ว แคทยายังมีความสุขกับสภาพแวดล้อมและภูมิอากาศของไคโรอย่างมาก แม้จะว่าอุ่นใจในอากาศของตนก็ตาม โดยเธอชื่นชมว่าไคโรงดงามเหมือนเมืองในฝัน

และจากข้อมูลในหนังสือ "แคทยาและเจ้าฟ้าจักรพงษ์ เรื่องรักและการจากลา" ของ

หม่อมราชวงศ์นครจักรพงษ์ ซึ่งได้อ้างอิงจดหมายของแคทยาถึงวานยา (หรืออิวานที่ชายของแคทยา) ก็แสดงให้เห็นความประทับใจต่อไคโรอย่างชัดเจน

โดยเธอตำหนิว่าคอนสแตนติโนเปิลเป็นเมืองที่สกปรก ทำให้พออนุমানได้ว่าไคโรสะอาดกว่า

ค รักทั้งสองท่องเที่ยวอียิปต์อยู่ราวๆ หนึ่งสัปดาห์ ด้วยการล่องเรือไปตามแม่น้ำไนล์ เพื่อชมพระมิดและตัวสัตว์ฟิงซ์ เมื่อเจ้าฟ้าจักรพงษ์ฯ ต้องพบปะผู้คนต่างๆ แคทยาจะหลบเงียบอยู่ในห้องเพื่อไม่ให้มีใครเห็น นอกจากนี้ เธอยังพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ทำให้การติดต่อสื่อสารในอียิปต์เป็นไปด้วยความยากลำบาก

ห้วงยามนั้นแม้เพียงไม่กี่คนที่ล่วงรู้สถานะ

ที่แท้จริงของทั้งคู่ คนที่รู้ดีที่สุดคือพุ่ม ผู้ซึ่งยังคงอยู่ที่รัสเซียต่อไปพร้อมแผนลับในใจที่จะไม่เดินทางกลับ

อีกคนหนึ่งคือหลวงสรยุทธ นายทหารคนสนิทประจำพระองค์ของเจ้าฟ้าจักรพงษ์ฯ ที่ตามเสด็จมา ทำให้ครอบครัวของเขาทราบเรื่องนี้อย่างละเอียด

ภรรยาของหลวงสรยุทธเป็นสตรีรัสเซียชื่อ "เอลิซาเวตา นิโคลาสเยฟนา" (Elizaveta Nikholaevna) หรือ "เอลนิค" (El. Nick) ซึ่งรับหน้าที่เป็นผู้อภิบาลให้แคทยาระหว่างเดินทาง

โดยเอลนิคหอบหิ้วลูก 2 คน พร้อมพี่เลี้ยงเด็กอีก 2 คนมาด้วย

ป กติแล้วเรือจากรัสเซียสู่สยามจะใช้เวลาประมาณหนึ่งเดือนกว่าๆ เมื่อถึง

มติชน สุดสัปดาห์

Matchon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 353

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 14 - พุธสัปดาห์ 20 สิงหาคม 2569

ปีที่: 46

ฉบับที่: 2400

หน้า: 83(เต็มหน้า)

Col.Inch: 94.30

Ad Value: 33,287.90

PRValue (x3): 99,863.70

ศิลปิน: ขาว-ดำ

คอลัมน์: Agora: เจ้าฟ้าและสามัญชน (จบ) มาตาม เดอ พิษณุโลก

มหาสมุทรอินเดียแล้วจะพายหน้าไปทางตะวันออกจนถึงศรีลังกา จากนั้นมุ่งไปสิงคโปร์ก่อนตัดขึ้นเหนือไปสู่อาวไทย

แต่ถึงแม้จะใช้เวลามากกว่าหนึ่งเดือนก็ตามหาไม่ปรากฏหลักฐานของเหตุการณ์ช่วงนี้ว่ามีพระราชหัตถเลขาของรัชกาลที่ 5 และลายพระหัตถ์ของสมเด็จพระเจ้าจักรพรรดิอยู่ในหนังสือ "ถึงลูกชายเล็ก" ของหม่อมราชวงศ์นครา จักรพงษ์ และไพศาลย์ เปี่ยมเมตตาวรรณ เลย์ ซึ่งอาจเป็นเพราะเอกสารนั้นสูญหายไป หรือไม่ก็ถูกเก็บไว้โดยยังไม่เปิดเผยสู่สาธารณชนก็เป็นได้

หลักฐานที่มีเป็นจำนวนมาก คือจดหมายที่เคทยาเขียนถึงวานยาพี่ชายของเธอเอง รวมทั้งลายพระหัตถ์ของเจ้าฟ้าจักรพรรดิถึงวานยาด้วย ซึ่งจดหมายเหล่านี้ถูกรวบรวมและบอกเล่าอยู่ในหนังสือ "เคทยาและเจ้าฟ้าจักรพรรดิ เรื่องรักและการจากลา"

เมื่อคณะเดินทางมาถึงสิงคโปร์แล้ว เคทยาและครอบครัวของเอลนิคต้องอยู่ที่สิงคโปร์ต่อไปเรื่อยๆ ในจดหมายที่เจ้าฟ้าจักรพรรดิฯ เสด็จกลับสยามไปก่อนพร้อมกับหลวงสุรยุทธ

การพักเคทยาไว้ที่สิงคโปร์เพื่อรอคอยจังหวะเวลาสะท้อนให้เห็นความทรมานพระทัยจากรักต้องห้าม เห็นได้จากการที่พระองค์ทรงมีจดหมายถึงวานยาเพื่ออธิบายเหตุผลให้เข้าใจ

ส่วนเคทยาที่บ่นระบายความอัดอั้นผ่านจดหมายถึงวานยาเช่นกัน

การเดินทางจากรัสเซียครั้งนี้เริ่มต้นตั้งแต่ปลายเดือนมกราคม พ.ศ.2449 กระทั่งล่วงเข้าสู่ปลายมีนาคม หรือสองเดือนเข้าไปแล้ว เคทยาก็ยังคงแว้งคว้างอยู่ที่สิงคโปร์ไปไม่ถึงจดหมายปลายทางเสียที ซ้ำยังไม่รู้แน่ชัดว่าเมื่อไหร่จะได้ไปต่อ

จากเดิมคาดว่าต้องพักคอยอยู่ที่สิงคโปร์สองสัปดาห์ก็กลายเป็นสาม โดยที่มีจดหมายจากเจ้าฟ้าจักรพรรดิฯ ส่งมาเพียงไม่กี่ฉบับ

นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ของเธอกับเอลนิคก็แย่ลงเรื่อยๆ เคทยาบ่นว่าเหมือนใช้ชีวิตอยู่ในโรงเลี้ยงเด็ก

เรื่องประหลาดอีกอย่างคือ เอลนิคมีคนรับใช้ส่วนตัวเป็นสาวไทย ซึ่งไม่สามารถสื่อสารอะไรกับเคทยาได้เลย แถมยังมีกิริยามารยาทประหนึ่งเจ้านาย มิใช่คนใช้ ทำให้สภาพจิตใจของเคทยาตกต่ำยิ่งขึ้น

เรื่องราวของเคทยาที่ถูกซุกซ่อนไว้อย่างเงิบเงิบที่สิงคโปร์ดำเนินไปได้ระยะหนึ่งก็เริ่มเก็บงำเอาไว้ไม่อยู่ ชาวที่นี่ที่ซุกซิบนิทานกันปากต่อปาก

จนในที่สุดก็แพร่พรายถึงกรุงเทพฯ พอล่วงเข้าสู่เดือนพฤษภาคมก็ถึงพระกรรมของรัชกาลที่ 5 โดยชาวลิออนีกรีกที่โครมที่สดปรากฏผ่านการตีแผ่ทางหนังสือพิมพ์ ซึ่งเรียกขานเธอว่า "มาดามพิศณุโลก" ตามหนังสือถึงลูกชายเล็กได้แสดงหลักฐานนี้อย่างชัดเจน

กล่าวคือ เมื่อรัชกาลที่ 5 มีพระราชหัตถเลขา ลงวันที่ 4 พฤษภาคม ๒๔๔๙ เจ้าฟ้าจักรพรรดิฯ ว่า "เรื่องของตัวเองที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์เรียกว่า มาดามพิศณุโลกนั้น มีอย่างไร"

เจ้าฟ้าจักรพรรดิฯ ก็ได้ตอบคำถามนี้ไปแล้วทรงเลี้ยงไปชี้แจงเฉพาะคำถามที่เกี่ยวกับนายพุ่มเท่านั้น

ในที่สุดความจริงก็เปิดเผย เมื่อรัชกาลที่ 5 ตรัสถามสมเด็จพระเจ้าจักรพรรดิฯ ตรงๆ ต่อหน้าธารกำนัล โดยเรื่องราวนี้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายผ่านหนังสือ "เกิดวังปารุสก์" และ "เจ้าชีวิต" ของพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ ผู้เป็นพระโอรสของเจ้าฟ้าจักรพรรดิฯ

พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์มีพระบิดาคือ ม.ร.ว.นครา จักรพงษ์ ซึ่งในกาลต่อมามีลูกชายคนหนึ่งผู้เป็นที่รู้จักในวงกว้างทางด้านดนตรีและการแสดงคือ "ฮิวโก" หรือ "เล็ก" จุลจักร จักรพงษ์ นั่นเอง

โดยเนื้อความใน "เกิดวังปารุสก์" ได้บรรยาย

เรื่องราวเอาไว้ว่า

"ตลอดเวลาที่พ่อประทับอยู่ที่วังปารุสก์ พระองค์เดียวและแม่ยังอยู่ที่สิงคโปร์ พ่อได้เสด็จไปในการงานต่างๆ ตามปกติ และปฏิบัติราชการทหารของท่านอย่างเรียบร้อยเวลานั้นท่านเป็นเจ้ากรมยุทธศึกษาทหารบกในสมัยนั้น ทูลหม่อมมู่ได้ทรงมีการเสด็จออกขุนนางอย่างไปเวดทุกๆ สัปดาห์ บรรดาเจ้านายต้องคอยเฝ้าเสมอ ในไม่ช้าก็มีข่าวลือร่ำมาถึงกรุงเทพฯ ว่ามีมาตาม เดอ พิษณุโลก อยู่ที่สิงคโปร์ อันเป็นนามที่พ่อให้แม่ใช้ และก็มีผู้กราบทูลให้ทูลหม่อมมู่ทรงทราบ แต่ท่านจะทรงเชื่อหรือไม่ก็ตาม ในวันหนึ่งในขณะออกขุนนาง ทูลหม่อมมู่ทรงพระสรวลขณะที่อยู่ต่อหน้าธารกำนัล ได้ตรัสถามพ่อว่า - ยังไงเล็ก เขาว่ามีเมียหม่อมจริงไหม? - ทูลหม่อมอาเอ็ดน้อยได้ทรงเล่าเรื่องตอนนีให้ข้าพเจ้าฟัง เป็นเวลาก่อนเสด็จไปศึกษาที่ยุโรป ท่านว่าพ่อได้ตอบโดยเสียงออกจะแหบๆ ว่า - อาจจะเป็นได้ - ต่างคนต่างนึกกันหมด ทูลหม่อมมู่พระพักตร์ซีด และโดยไม่ตรัสอย่างใดอีก ได้เสด็จออกจากห้อง เป็นอันว่าเสด็จขึ้น"

ส่วนผลที่ตามมาเป็นอย่างไรนั้น ในหนังสือ "เจ้าชีวิต" ได้บรรยายว่า

"พระเจ้าอยู่หัวทรงเสียดพระราชหฤทัยอย่างสิ้นพัน สมเด็จพระบรมราชินีนาถนั้นทั้งแค้นทั้งกริ้วเป็นที่สุด เมื่อข่าวได้เปิดเผยออกมาแล้ว ทูลกระหม่อมจักรพรรดิก็ทรงจัดให้หม่อมเดินทางมากรุงเทพฯ และอยู่ด้วยกันที่พระตำหนักปารุสก์วัน"

จบภาค 1 เจ้าฟ้าและสามัญชน ชีวิตโลดโผนผจญภัยของนักเรียนทุนไทยในต่างแดน ●

ch3plus.com

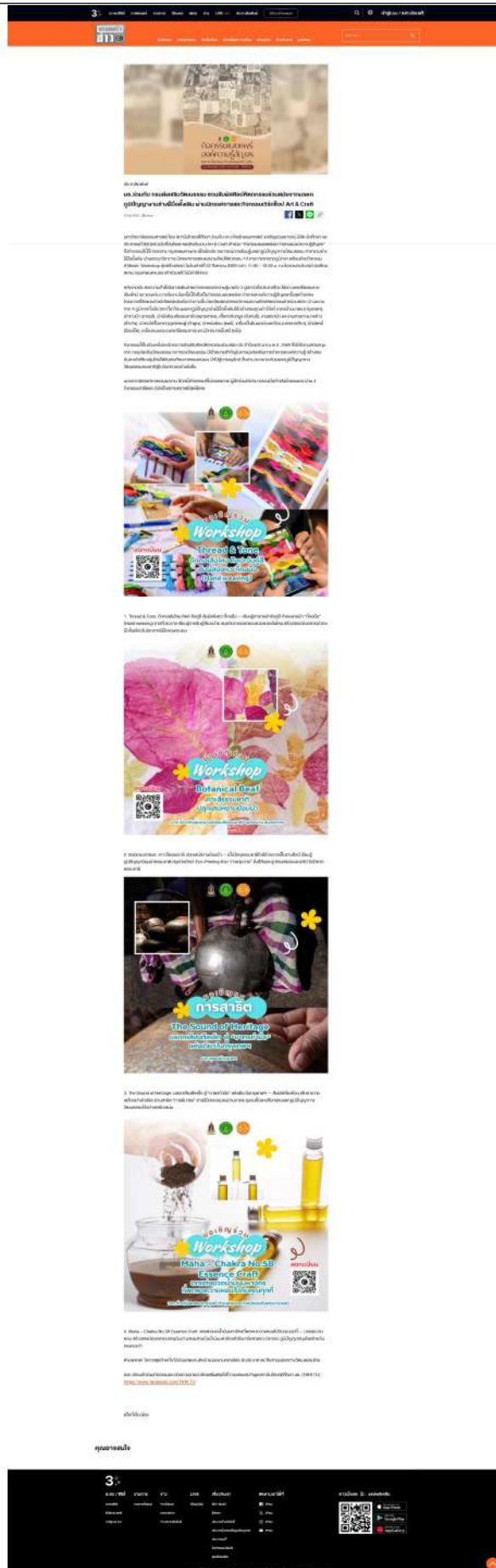
Rating: ★★★★★

บันทึกไฟล์เมื่อ: พฤหัสบดี 13 สิงหาคม 2569 เวลา 22:17

Site Value: 82,371

PRValue (x3) 247,113

หัวข้อข่าว: มธ.ร่วมกับ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ชวนสัมผัสศิลปหัตถกรรมร่วมสมัยจากมรดกภูมิปัญญางานช่างฝีมือดั้งเดิม...

รหัสข่าว: I-I260813001449

หน้า: 1/1

